

Το θαυματουργό Αγίασμα του Αγίου Μιχαήλ στη Σεβαστεία της Τουρκίας

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη](#)

[1108_Synaxis_Mihail_Gabriil-232x300](#)

Του Νίκου Χειλαδάκη- Τουρκολόγου-Δημοσιογράφου-Συγγραφέως

Στο κέντρο της Μικράς Ασίας και συγκεκριμένα στην περιοχή της Σεβάστειας, η οποία ονομάζονταν Ντιβριγκί, υπήρχε από τους πρώτους αιώνες της εξάπλωσης του χριστιανισμού ένα μεγάλο θρησκευτικό κέντρο που είχε αναπτυχτεί γύρω από έναν μεγαλοπρεπή ναό του αρχαγγέλου Μιχαήλ και το περίφημο και γνωστό από τότε θεραπευτικό του αγίασμα.

Όπως μας πληροφορεί το συναξάρι των αγίων Μιχαήλ και Γαβριήλ, ζούσε κάποτε στην Κωνσταντινούπολη ένας μεγάλος άρχοντας που τον έλεγαν Στούδιο. Αυτός κάποτε αρρώστησε και κινδύνευε να πεθάνει χωρίς να μπορεί κανένας γιατρός να τον θεραπεύσει. Όταν ήταν άρρωστος πήγε στην Πόλη κάποιος Γουλέων από τα Γέρμια για να τον επισκεφτεί. Αυτός ο Γουλέων του διηγήθηκε ότι στα Γέρμια υπήρχε ένα αγίασμα επ' ονόματι του Αγίου στρατηγού Μιχαήλ και ότι πήγαινε εκεί κόσμος και θεραπεύονταν από κάθε αρρώστια.

Η θεραπεία γίνονταν κατά τον εξής τρόπο: Υπήρχαν στο νερό του αγιάσματος μικρά ψάρια τα οποία έγλειφαν το σώμα του ασθενούς και εύρισκε αυτός θαυματουργικά την υγεία του. Μόλις άκουσε αυτό ο Στούδιος πίστεψε ότι με τη βοήθεια του Θεού μπορεί να γίνει καλά. Πήγε λοιπόν εκεί με πολλούς άλλους ασθενείς πλημμυρισμένους από πίστη. Μόλις μπήκε στο αγίασμα εκείνο αμέσως έγινε καλά όχι μόνο αυτός, αλλά και....

όλοι οι άλλοι ασθενείς που είχαν φτάσει εκεί μαζί με αυτόν με ελπίδα και πίστη.

Μόλις είδε ο άρχοντας Στούδιος τόσα θαύματα συγκλονισμένος από τα υπερφυσικά αυτά αποτελέσματα ξόδεψε την περισσότερη σχεδόν περιουσία του και έκτισε από ευγνωμοσύνη και ευλάβεια μία μεγάλη εκκλησία. Άφησε κατόπιν εισοδήματα πολλά σε εκείνο τον ναό και κάθε μέρα όποιος ασθενής πήγαινε με πίστη εύρισκε τη θεραπεία του. Πολλοί τυφλοί βρήκαν τα τελευταία χρόνια το φως

των ματιών τους και χωλοί περπάτησαν χάρις στο αγίασμα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ.

Στην περιοχή αυτή κτίστηκε ένας περίλαμπρος ναός του αγίου Μιχαήλ που δέσποζε σε όλη την κεντρική Μικρά Ασία και ήταν τόπος προσκυνήματος από πολλές περιοχές. Η λατρεία του αρχαγγέλου είχε αναπτυχθεί σε μεγάλο βαθμό όχι μόνο στην περιοχή της Σεβάστειας, αλλά και σε άλλες περιοχές της Μικράς Ασίας, σε σημείο μάλιστα που πολλοί ιστορικοί της εποχής μίλησαν για αγγελολατρία που είχε διαδοθεί σε όλη τη Μικρά Ασία. Δυστυχώς ο ναός αυτός καταστράφηκε, όπως αναφέρεται, περίπου τον ενδέκατο αιώνα, όταν είχε αρχίσει ο σταδιακός εξισλαμισμός της περιοχής.

Αλλά επειδή οι κάτοικοι ήταν επί αιώνες χριστιανοί και είχαν διαποτιστεί από το ελληνοχριστιανικό φρόνημα, ο εξισλαμισμός αυτός ήταν καθαρά επιφανειακός.

Έτσι η περιοχή έγινε το κέντρο των Αλεβιτών, δηλαδή της μουσουλμανικής εκείνης αίρεσης που πολλοί την ανάγουν στην ελληνορθόδοξη παράδοση της Μικράς Ασίας και μέχρι σήμερα διακρίνουν έντονα τις ρίζες από την αυτή την ελληνορθόδοξη παράδοση, όπως το ότι κράτησαν τον θεσμό της εξομολόγησης και ένα είδος κοινωνίας με νερό και τυρί.

Οι Αλεβίτες αποτελέσαν ένα καθαρά ξεχωριστό κλάδο του Ισλάμ που ποτέ δεν είχε καλές σχέσεις με το «ορθόδοξο» Ισλάμ. Μέχρι σήμερα η Σεβάστεια αποτελεί το κέντρο του μικρασιατικού αλεβιτισμού και, όπως αναφέρουν και οι επίσημες στατιστικές, περίπου το 80% του σημερινού πληθυσμού της περιοχής ακολουθεί το αλεβιτικό δόγμα και αντιστέκεται σταθερά στον πλήρη εξισλαμισμό του. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί συχνά μεγάλα προβλήματα στο τουρκοϊσλαμικό κατεστημένο.

Είναι γνωστά τα γεγονότα του 1993, όταν στις 2 Ιουλίου στο ξενοδοχείο Μαντιμάκ της Σεβάστειας είχε συγκεντρωθεί μεγάλο μέρος της αλεβιτικής διανόησης της Τουρκίας σε μία σημαντική ημερίδα υπό την ηγεσία του μεγαλύτερου ιδρύματος των Αλεβιτών της Τουρκίας, του «Πολιτιστικού Ιδρύματος Πιρ Αμπντάλ Σουλτάν». Ανάμεσά τους και ο γνωστός Τούρκος συγγραφέας, Αζίζ Νεσίν, καθώς ο γνωστός Τούρκος συνθέτης, Ζουλφού Λιβανελί. Το γεγονός αυτό προκάλεσε τη μανιασμένη αντίδραση των Γκρίζων Λύκων που οργάνωσαν μία κατευθυνόμενη διαδήλωση έξω από το ξενοδοχείο το οποίο πυρπολήσανε, με αποτέλεσμα δεκάδες Αλεβίτες να βρούνε τραγικό θάνατο. Ο συνολικός απολογισμός ήταν 51 νεκροί και δεκάδες τραυματίες ενώ έγιναν καταγγελίες για την στάση της αστυνομίας και της πυροσβεστικής, που σκόπιμα αργοπόρησαν να επέμβουν με συνέπεια να αυξηθεί τραγικά ο αριθμός των θυμάτων. Έκτοτε η 2 Ιουλίου έχει καθιερωθεί από τους

Αλεβίτες της Τουρκίας ως ημέρα μνήμης των θυμάτων του Μαντιμάκ και κάθε χρόνο εκείνη τη μέρα οργανώνονται μεγάλες διαδηλώσεις και πορείες στην Σεβάστεια εις ανάμνησιν των τραγικών θυμάτων του μουσουλμανικού φανατισμού.

Το ίδιο το μέρος που βρίσκονταν ο ναός του Αγίου Μιχαήλ καθώς και το θαυματουργό αγίασμα, μετά την τελική επικράτηση των Οθωμανών παρέμεινε στην αφάνεια και για πολλούς αιώνες ήταν άγνωστο, καθώς είχε σκεπαστεί με εκατοντάδες καλαμιές που είχαν κατακλύσει την υδροφόρο αυτή περιοχή.

Αλλά το 1917 έγινε ένα μεγάλο θαύμα και το αγίασμα ξαναήρθε στην επικαιρότητα. Ένας χωρικός κυνηγός που κυνηγούσε στην περιοχή κοντά στη γούρνα με τα ψαράκια και το θαυματουργό αγίασμα, τραυματίστηκε και, αφού ανακάλυψε μέσα από τις καλαμιές τη γούρνα με το αγιασμένο ζεστό νερό, την πλησίασε για να πλύνει την πληγή του. Εκεί έκπληκτος είδε ότι τον πλησίασαν από το πουθενά κάτι μικρά ψαράκια και άρχισαν να γλείφουν απαλά την πληγή του, η οποία πολύ γρήγορα μετά από την επέμβαση των μικρών ψαριών έκλεισε με θαυματουργικό τρόπο προς μεγάλο θαυμασμό του απλού χωρικού. Από τότε και άλλοι χωρικοί της γύρω περιοχής άρχισαν να επισκέπτονται τη γούρνα με το αγίασμα για να το εξετάσουν και να θεραπεύσουν κάποιες πληγές. Τα θαυματουργά και αγιασμένα ψαράκια είχαν ξαναρχίσει το άγιο ιαματικό και θαυματουργό τους.

Πέρασαν κάποιες δεκαετίες και το έργο των ψαριών άρχισε να γίνεται ευρύτερα γνωστό. Έτσι το 1961 για πρώτη φορά ενδιαφέρθηκε και επίσημα η τοπική διοίκηση της Σεβάστειας. Αφού τότε εξέτασαν τη γούρνα και τα μικρά ψαράκια, έκτισαν το πρώτο κατάλυμα για τους αρρώστους που έρχονταν να θεραπευτούν στο νερό με το αγίασμα του αγίου Μιχαήλ.

Το 1983 ενός Τούρκος δημοσιογράφος δημοσίευσε ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ για τη γούρνα με τα θαυματουργά ψαράκια και το γεγονός έγινε από τότε ευρέως γνωστό σε όλη την Τουρκία.

Από τότε και κυρίως το 1988, το τουρκικό κράτος αποφάσισε να εκμεταλλευτεί το θαυματουργό αυτό αγίασμα. Άρχισαν να κτίζονται οι πρώτες μεγάλες ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις που δέχονταν τους αρρώστους από όλη πλέον την Τουρκία, οι οποίοι έρχονταν για να κολυμπήσουν στο θαυματουργό αγίασμα του αγίου Μιχαήλ και να θεραπευτούν από πολλές αρρώστιες, όπως αρθριτικά, δερματοπάθειες, ψωρίαση, διάφορες μυοπάθειες και μυαλγίες, γυναικολογικές αρρώστιες, εντερικά, παθήσεις του αίματος, ακόμα και ψυχοσωματικές παθήσεις και πολλές άλλες αρρώστιες, προκαλώντας σιγά σιγά το διεθνές ενδιαφέρον. Τα ψαράκια μάλιστα αποκαλούνται από τους τουρκικούς τουριστικούς οδηγούς σαν

τα «ψαράκια γιατροί». Η θεραπεία γίνεται, όπως αναφέρουν οι ίδιοι οι Τούρκοι, με την είσοδο του ασθενούς στις δεξαμενές που έχουν τώρα πολλαπλασιαστεί και αμέσως τους πλησιάζουν τα μικρά ψαράκια που μέχρι τώρα κανείς δεν έχει μπορέσει να εξηγήσει από που έρχονται. Τα ψαράκια αρχίζουν να τους γλείφουν και να τους τσιμπάνε απαλά. Το τσίμπημα αυτό προκαλεί και τη θεραπεία των ασθενειών τους.

Οι ιαματικές ιδιότητες αυτού του θαυματουργού αγιάσματος που είχε ξανά ξυπνήσει μετά από τόσους αιώνες, είχαν αρχίσει να γίνονται γνωστές και στο εξωτερικό και τα τελευταία χρόνια άρχισαν να έρχονται Γερμανοί, Ρώσοι, Ουκρανοί και άλλοι, που πάσχουν από διάφορες ανίατες ασθένειες και εκεί μέσα στη γούρνα που έχει αγιαστεί από τον ίδιο τον αρχάγγελο Μιχαήλ βρίσκουν τη θεραπεία τους. Βέβαια οι Τούρκοι δεν αναφέρουν στα διαφημιστικά φυλλάδιά τους την προέλευση αυτών των θαυματουργικών μικρών ψαριών, αλλά η ιστορία δεν μπορεί να λησμονηθεί καθώς το μέρος εκείνο ήταν τόπος αγιασμένος και τόπος προσκυνήματος επί πολλούς αιώνες των ελληνορθόδοξων κατοίκων της κεντρικής Μικράς Ασίας, γι αυτό και είχε αγιασθεί από τον αρχάγγελο Μιχαήλ.

Τα τελευταία χρόνια έχουν κτιστεί μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες στην περιοχή γύρω από τις αγιασμένες δεξαμενές με τα θαυματουργικά «ψαράκια γιατρούς», κάνοντας την περιοχή το επίκεντρο του τουρκικού ιαματικού τουρισμού και όλα αυτά από την αγιασμένη γούρνα του αρχάγγελου Μιχαήλ και το αγίασμά του.

Πηγή: romnios.gr